

El golf

El golf és un esport de pilota que té per finalitat introduir en una sèrie de forats (normalment 18) una bola mitjançant una successió de cops realitzats amb un pal, en el menor número de cops possibles.

A la ciutat holandesa de *Loenen aan de Vecht* s'esmenta el 26 febrer de 1297 la pràctica d'un esport amb un pal i una pilota de pell. Malgrat tot, actualment es considera que el golf tal com el coneixem avui dia s'originà a Escòcia cap el segle XII. Un joc escocès anomenat *goulf* prohibit en dues lleis del segle XV tot i que alguns especialistes sostenien que es tractava d'un esport més proper al *bandy* o al *hurling*.

El golf es disputa en un àrea de terreny que s'anomena camp de golf. És un dels pocs esports que no es disputa en una àrea de joc estandarditzada. Cada camp de golf té un disseny únic. Cada camp consisteix en una sèrie de forats, que típicament solen ser 9 o 18, cadascun dels quals té una zona anomenada *tee* de sortida, i una zona anomenada *green* on es troba el forat, al final del recorregut. Entre ambdues, hi ha el recorregut, que pot tenir diverses formes, ja sigui recte o en angle, i que rep el nom de carrer o *fairway*, en anglès. És una zona de gespa ben retallada on el jugador intenta que la pilota hi quedi després de cada cop, per poder tenir un següent llançament més còmode. Aquesta zona està envoltada d'una zona de gespa més alta anomenada *rough*. A més, en el recorregut s'hi poden trobar diversos obstacles, ja siguin naturals o artificials, com ara llacs, uns obstacles de sorra anomenats *bunkers* o zones de vegetació densa amb arbrat.

Bunker enmig de la gespa

Les pilotes de golf tenen un diàmetre de 42.67 mm i una massa que no pot excedir els 45.93 grams. Les pilotes modernes acostumen a tenir, dues, tres o quatre capes de diversos materials sintètics. La superfície té uns petits forats (entre 300 i 450) anomenats *dimples* dissenyats per millorar la seva aerodinàmica.

Els pals de golf són utilitzats per colpejar la pilota. Consisteixen en un eix amb una part per agafar a la part superior i un cap a la part de sota, amb el que es colpeja la pilota. Els pals de golf moderns estan fabricats amb materials i tècniques molt avançats. En total, un jugador pot dur a la bossa fins a 14 pals. Els pals amb els quals es pot colpejar més fortament la pilota i assolir major distància es denominen fustes, encara que en l'actualitat ja no són d'aquest material, sinó d'acer o titani. Es duen normalment tres fustes per als cops llargs. També existeixen uns pals anomenats ferros, més versàtils i utilitzats per una gran quantitat de cops, dels quals solen ser nou o deu. També existeixen uns pals intermedis entre els ferros i les fustes, els híbrids, que tenen la precisió d'un ferro i pràcticament la potència d'una fusta. Molts professionals han començat a utilitzar-los en el circuit. El darrer tipus de pal són els *putters*, utilitzats per fer rodar la bola al green fins el forat. Els pals anomenats ferros es diferencien entre si per l'angle de les seves bases, mitjançant el qual varia la seva inclinació perquè la bola surti llançada en trajectòries més horitzontals o més altes, segons la distància al clot. Aquests pals es designen per nombres. Com més alt sigui el nombre, major és l'angle d'inclinació del cap. Els pals amb major inclinació són els *wedges*, que reben noms específics com *pitching wedge* (de 45 a 48°) o *sand wedge* (56°), que s'usa habitualment per a treure la bola del parany de sorra (bunker). Altres *wedges* habituals són el *gap wedge* (uns 52°) per a cobrir el buit entre els dos anteriors o el *lob wedge* (60°) que ajuda a detenir la bola en el lloc on cau, sense que rodi més enllà.

Forat